

Tolkningsfråga

Ska artikel 79 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som genomförts genom artikel 266 i den allmänna lagen av den 18 juli 1977 om tullar och punktskatter, enligt vilken, i händelse av olaglig införsel till unionens tullområde av varor som omfattas av importtull, den civilrättsligt ansvarige för den person som har begått denna överträdelse, vilken den civilrättsligt ansvarige inte har deltagit i, kan hållas solidariskt betalningsskyldig för den tullskuld som därmed uppstått?

⁽¹⁾ EUT L 269, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 19 september 2018 – RB mot TÜV Rheinland LGA Products GmbH m.fl.

(Mål C-581/18)

(2018/C 427/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: RB

Motparter: TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar förbudet mot diskriminering i artikel 18 första stycket FEUF inte bara EU-medlemsstaterna och unionens institutioner, utan också enskilda (direkt rättsverkan gentemot tredje man av artikel 18 första stycket FEUF)?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande och artikel 18 första stycket FEUF inte är tillämplig i förhållandet mellan enskilda: Ska artikel 18 första stycket FEUF tolkas så, att denna bestämmelse utgör hinder för en begränsning av försäkringsskyddet till skador som uppkommer i den europeiska delen av Frankrike och i de franska utomeuropeiska territorierna, eftersom den ansvariga franska myndigheten, Bureau central de tarification, inte har gjort invändningar mot klausulen i fråga, även om den strider mot artikel 18 första stycket FEUF, då den innebär indirekt diskriminering på grund av nationalitet?
- 3) Om den första frågan besvaras jakande: Under vilka omständigheter kan indirekt diskriminering vara motiverad i fall av rättsverkan gentemot tredje man? Kan närmare bestämt en territoriell begränsning av försäkringsskyddet till skador som uppkommer inom en viss EU-medlemsstat motiveras med argumentet om försäkringsföretagets ansvar och försäkringspremiens storlek när det samtidigt föreskrivs i de relevanta försäkringsavtalen att de belopp per skada och per försäkringsår som betalas ut ska vara begränsade vid serieskador?
- 4) Om den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 18 första stycket FEUF tolkas så, att försäkringsgivaren, när denne i strid med artikel 18 första stycket FEUF endast har reglerat skador som har uppkommit i den europeiska delen av Frankrike och i de franska utomeuropeiska territorierna, inte får underlåta att betala ersättning med motiveringen att det högsta belopp som täcks har nåtts, om skadan har uppkommit utanför dessa territorier?